



ഉള്ളാസവും കിട്ടാൻം

രിക്ത സ്ഥാമി വിവേകാനന്ദർ ആടുത്ത് ഒരു വലിയ വ്യവസായി എറ്റി. “സ്ഥാമി, എനിക്ക് വേദിനെ സംതൃപ്തം കൂച്ചവടം നല്ലിരിതിയിൽ തന്നെ പോകു നുണ്ട്. പക്ഷേ, മനസ്സിന് ഒരു സമാധാനവും സന്തോഷവുമില്ല. മനസ്സിന് സന്തോഷമുണ്ടാൻ ഞാൻ ധാരാളം ധാത്രകൾ ചെയ്തു. ഇഷ്ടമുള്ള ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. പക്ഷേ, അപോദശാക്ക മനസ്സ് അശാ തമായിരുന്നു. കൂച്ചവടത്തെക്കുറിച്ചും പണ്ടത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ചിന്തകളായിരുന്നു. മനസ്സിന് സന്തോഷവും സമാധാനവും കിട്ടാൻ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?”

സ്ഥാമി അയാളെ അല്പപനേരം നോക്കിയിരുന്നിട്ട് ചോദിച്ചു: ‘താകൾ ശരിക്കും മനസ്സുമാധാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ?’. ‘ഉണ്ട്. അതിനാണമേലും ഞാൻ അങ്ങരെയ കാണാൻ വന്നത്, വ്യവസായി പരിപ്പു.

സ്ഥാമി നീന് പുണിതിച്ചിട്ട് പ്രോദിച്ചു: ‘എങ്കിൽ ഞാൻ പരിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണോ?’.

‘തീർച്ചയായും’ അയാൾ സമ്മതിച്ചു. “എങ്കിൽ, ഈ നിമുത്തൽ നിങ്ങൾ പുറത്തിരിഞ്ഞുണ്ടോ വിശ്രമവും വ്യവസായവും ആരെയെങ്കിലും കണ്ണാൽ അവർക്ക് ഭക്ഷണം വാങ്ങി



കൊടുക്കണം. ആരെങ്കിലും ഭാഷിച്ചുവലഞ്ഞ് വന്നാൽ അവർക്ക് വെള്ളം കൊടുക്കുക, ആരെങ്കെങ്കിലും വന്നതും വേണ്ടിവന്നാൽ അത് വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക, രോഗങ്ങളാൽ വലയുന്നവരെ കണ്ണാൽ അവർക്ക് വേണ്ടി ശുശ്രൂഷ നൽകുക, ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നത്തിൽ പെട്ട് നിൽക്കുന്നവരെ കണ്ണാൽ ആ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഇതൊക്കെ ചെയ്താൽ താങ്കൾക്ക് സമാധാനവും സന്തോഷവും ഉണ്ടാവുമെന്നത് തീർച്ചയാണ്.” സ്ഥാമിയുടെ ഉപദേശം വ്യവസായിക്ക് അതു ഇഷ്ടമായില്ല. എങ്കിലും കൊടുത്ത വാക്ക് പാലിക്കണമല്ലോ എന്ന് കരുതി സ്ഥാമി പരിഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

എന്നാൽ ഓരോ ദിവസം കഴിയും തോറും വ്യവസായി മറ്റൊന്നും മറ്റൊന്നും പഠിക്കുന്നതിലേക്ക് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. കൂച്ചവടത്തെക്കുറിച്ചും പണ്ടത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള ചിന്തകളും മനസ്സിൽനിന്ന് പതിയെ മാറ്റും, വൈകാതെ വ്യവസായിക്ക് ഞാൻ തെടിനടന്ന മനസ്സുമാധാനം ആരെന്ന് മനസ്സിലായി. മറ്റൊന്നും നിസ്വാർക്കാഡി പ്രവർത്തിച്ചാൽ മനസ്സിന് സന്തോഷവും സമാധാനവും താനേ കൈവരുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലായി.

പെരുമാറ്റവും സ്വഭാവവും

പെരുമാറ്റവും, സഭാവവും, രണ്ടും ഒന്നല്ലോ എന്നും തോന്നാം. എന്നാൽ രണ്ടാണ് എന്നത് ഒരു ഉദാഹരണം തിലുടെ പരിഞ്ഞു തരാം.

നിങ്ങൾ ഒരു ബപ്പിൽ താത്ര ചെയ്യുകയാണ്, നല്ല തിരക്കുണ്ട്. നിങ്ങൾ നിൽക്കുകയാണ്. കുറച്ചു ദുരം ചെന്നപ്പോൾ ഒരാൾ സീറ്റിൽ നിന്നും എന്നിര്ദ്ദേശം ആടുത്ത ദേഹം പുംബിൽ ഇരിക്കും. കാലിയായ സീറ്റിന്റെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾക്ക് ഇല്ല സമയത്ത് അവിടെ ഇരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്.

അ നേരം തൊട്ടട്ടത്ത് ഇരിക്കുന്ന ആൾ കുറച്ചു നീങ്ങിയശേഷം നിങ്ങളോട് ഇരുന്നോളാം പറഞ്ഞു. സ്ഥാ ഭാവികമായും നമ്മൾ ഇരിക്കും. നമുക്ക് ആ വ്യക്തിയോട് നല്ല മതിപ്പുണ്ടാവും. ഇയാൾ നല്ല മനുഷ്യനെന്ന് നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തോന്നും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇയാളോട് സംസാരിക്കാൻ നമുക്ക് താല്പര്യവുമുണ്ടാവും.

കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ഇയാൾ നമ്മുടെ ശരീരഭാഗം അള്ളിൽ മോശമായ സ്പർശനങ്ങൾ നടത്താൻ തുടങ്ങിയാലോ? നമുക്ക് ഉപകാരം ചെയ്തതെന്ന് കരുതി അയാളുടെ ആ മോശം പ്രവർത്തി അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുമോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല. ഇവിടെയാണ് സഭാവവും പെരു



മാറ്റവും തമിലുള്ള വ്യത്യാസം.

അദ്യം ആ വ്യക്തി നമുക്ക് സീറ്റ് തന്നത് അയാളുടെ പെരുമാറ്റമാണെങ്കിൽ, രണ്ടാമത് നമ്മുടെ ശരീരഭാഗത്തെ മോശം സ്പർശനത്തിലും ദുരൂപ്യയാശം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചത് അയാളുടെ സഭാവം ആണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പെരുമാറ്റത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആരുടെയും സഭാവത്തെ വിലയിരുത്താൻ സാധിക്കില്ല.

നല്ല സ്വഭാവമുണ്ടെങ്കിൽ റിംഗിച്ചുവരിയുക

ഒരു നല്ല സുഹൃത്തിന്റെ വിശേഷങ്ങൾ എന്നൊക്കെയാണോ? എല്ലാത്തിനും എൻ്റെ കുടുംബ നിൽക്കുന്നവൻ ആണ് നല്ല സുഹൃത്ത് എന്നായിരിക്കും ചിലർ പറിയുക. എന്നാൽ, നമ്മൾ തെറ്റ് ചെയ്താൽ അത് തെറ്റാണും നല്ല സുഹൃത്ത്. നമ്മൾ അപകടത്തിൽ പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട് എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് നമ്മുടെ അതിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്ന ആളാണ് നല്ല സുഹൃത്ത്. നമ്മൾ തിരിച്ചും അങ്ങരെ ചെയ്യുമ്പോൾ അംഗീകരിക്കുന്ന ആളായിരിക്കണം നല്ല സുഹൃത്ത്.



ഇങ്ങ് ഇരവാദും ഉള്ളതാണി സഹതാപ തരംഗം സ്വീച്ചുവർക്കും അങ്ങ് വടക്ക് ഇരവാക്കിയതാണ്

